

[Jørgen Jensen.]

den enkeltes hidtidige fortjeneste, der er grundlag for, hvad han kan få i understøttelse, også selv om man sletter 90 pct.-grænsen. Det borttager i og for sig grundlaget for bemærkningerne om, at man har fået så høj en understøttelsessats, at det skulle fratage den enkelte ønsket om at gå i arbejde, og at der skulle være tale om spekulation i at gå arbejdsløs.

Det andet ændringsforslag, vi har stillet, gælder for det første dette, at vi ønsker, at når man er meldt ledig, skal det, man har opgivet som fortjeneste, reguleres ikke alene med dyrtidsregulering, men også med den almindelige lønudvikling. Det ville være en naturlig følge af langvarig arbejdsløshed, at man gik med til noget sådant.

Det andet, der ligger i ændringsforslaget, er spørgsmålet om feriepenge. Enhver må vide, at med det omfang, arbejdsløsheden har, med den lange tid mange har gået arbejdsløse, er der en lang række mennesker, der er i klemme, og vi synes, det er rimeligt, at man også opsparer feriepenge.

Det sidste ændringsforslag, vi har stillet, vedrører spørgsmålet i § 64 om dem, der modtager anden ydelse af samfundet; det kan være enkepensionister, det kan være invalidepensionister, og det kan være dem over 67 år. Der er mange af dem, som har mulighed for fuldt ud at udfylde en arbejdsplads, og som også ønsker at arbejde, men som samfundet erkender har vanskeligheder på visse områder.

Man kunne i § 51, stk. 2, sikre, at de ikke fik dobbeltdækning fra samfundets side, men det måtte være rimeligt, at de mennesker, som er villige til at arbejde, som kan udføre en gerning, ikke bliver straffet, når samfundet har ført en forkert politik og dermed kastet dem ud i arbejdsløshed.

Vi vil som sagt støtte regeringsforslaget på den måde, at vi vil prøve at forbedre det. Det vil sikkert også gavne regeringen i diskussionen bagefter, for det er ikke det, som man burde give de arbejdsløse i dag. Vi vil stemme for ændringsforslagene fra SF og VS i betænkningen, og vi opfordrer til at støtte de forslag, vi har lagt frem.

Arnfast (CD):

Centrum-demokraterne har ikke været med i dette udvalgsarbejde, idet vi ikke

siddet i udvalget, men vi kan tilslutte os de ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet, kristeligt folkeparti og de radikale, og det gør vi ud fra den betragtning, at der her ligger betydelige forbedringer, så vidt vi kan se. Det gælder både de selvstændige og forkortelsen af tiden, man skal stå i kassen, og også det arbejde, der er lovet med hensyn til de værnepligtiges forhold.

Vi tilslutter os altså det forlig, som er indgået mellem de partier, der har arbejdet med denne sag.

Kurt Hansen (VS):

Det forlig, som nu er kommet i stand mellem socialdemokratiet, det radikale venstre og kristeligt folkeparti, vil jeg tillade mig at betegne som et tyndbenet forlig. Selv et beskedent forslag som det af arbejdsministeren i sin tid fremsatte skulle altså yderligere forringes, førend der kunne opnås tilslutning fra visse af de borgelige partier. Der er ingen tvivl om, at mange af de arbejdsløse vil undre sig over, at den lovgivning, som skulle give dem bedre økonomiske forhold, ikke i større udstrækning, end tilfældet er, har taget højde for de krav, der gang på gang er blevet rejst fra arbejdspladsernes side og gang på gang er blevet ført frem på fagforeningsmøder og lignende steder.

Men vi er måske nogle stykker, der undres lidt mindre. Hvorfor skulle netop det folketing, som i en meget lang periode ensidigt har lovgivet til fordel for kapital-ejerne, pludselig gå hen og lave en solidarisk omfordeling blandt lønarbejderne, der sikrede, at de i mindre udstrækning, end tilfældet ellers ville være i dag, kom til at betale omkostningerne ved kapitalismens krise og den kapitalistiske produktionsmådes planløshed? Det virker jo nærmest forrykt. Men fordi arbejdsløshedslovgivningen også i denne omgang, må man nok sige, fremtræder som en noget blodfattig mumie, er der ikke nogen grund til at give op. Tværtimod må de aktiviteter, der er i gang i arbejdsløshedskomiteerne, i arbejdsløshedsudvalgene, intensiveres yderligere, og det må i større udstrækning end hidtil dreje sig om klare, konkrete aktiviteter blandt de arbejdsløse, som man søger at knytte sammen med de aktiviteter, der foregår blandt arbejderne i øvrigt, i særdeleshed på arbejds-